

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., ve věci

žalobce: **V. L.**
zastoupený advokátkou JUDr. Jaroslavou Moravcovou
sídlem budova P9, čp. 81, Pardubice - Semtín

proti
žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát Pardubice**
sídlem Čechovo nábřeží 1791, Pardubice

za účasti: **J. M.**
zastoupená zmocněnkyní R. M.

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2018, č. j. ZKI PA-O-19/00460/2018/6,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím žalovaného, které je uvedeno v záhlaví tohoto rozsudku, bylo zamítnuto společné odvolání žalobce a paní M. L., manželky žalobce, proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj, Katastrálního pracoviště Chrudim (dále jen „správní orgán I.

stupně“) ze dne 7. 3. 2018, č. j. OR-574/2016-603-51, kterým bylo výrokem III. rozhodnuto o námitce žalobce a paní M. L. proti obsahu obnoveného katastrálního operátu podle § 45 odst. 3 zák. č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon) tak, že v souboru popisných a geodetických informací bude provedena změna; věcné břemeno chůze a jízdy podle smlouvy o zřízení věcného břemene č. j. V-5704/2010-603 ze dne 2. 9. 2010, bude po nabytí právní moci rozhodnutí správního orgánu I. stupně evidováno takto: Věcné břemeno chůze a jízdy po pozemcích v katastru nemovitostí označených jako pozemková parcela číslo X a pozemková parcela číslo X (pozemky povinné) ve prospěch pozemků v katastru nemovitostí označených jako pozemková parcela číslo X, pozemková parcela číslo X, pozemková parcela číslo X, pozemková parcela číslo X, stavební parcela číslo X, stavební parcela číslo X a stavební parcela číslo X (pozemky oprávněné), vše v katastrálním území Zaječice u Chrudimi. Rozsah věcného břemene, které je zřízeno v části povinných pozemků, je dán geometrickým a polohovým určením věcného břemene, které bude po právní moci tohoto rozhodnutí evidováno jeho číselným vyjádřením a spojnicemi lomových bodů čísla: 454-13; 627-1; 625-1; 565-642; 553-1; 383-3; 476-1; 454-8; 454-7 a 454-13. Dále výrok III. rozhodnutí správního orgánu I. stupně obsahoval odkaz na přílohu č. 2 - náčrt neměřického záznamu č. 627/2017 v katastrálním území Zaječice u Chrudimi.

2. Žalovaný v plném rozsahu potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, když se zabýval podaným odvoláním proti výroku III. o způsobu evidence věcného břemene, chůze a jízdy dle smlouvy o zřízení věcného břemene ze dne 2. 9. 2010. Konkrétně se jednalo o námitky proti zákresu pozemků a zákresu věcného břemene. Žalovaný k obsahu odvolání zdůraznil, že odvolatelé v odvoláních, které následovaly v řízení po vydání druhostupňového rozhodnutí ze dne 4. 7. 2017, č. j. ZKI PA-O-39/160/2017/8, kterým byla zjištěna chyba spočívající v nesprávném zápisu věcného břemene, nespороvaly zákres pozemků parcelní číslo X a X ani údaje o jejich výměrách. Uplatněné odvolací námitky, které žalobce v průběhu řízení dosud uplatňoval, směřovaly opakovaně pouze proti zákresu rozsahu věcného břemene zřízeného dle smlouvy ze dne 2. 9. 2010. Žalovaný přitom zdůraznil, že východní hranice věcného břemene byla určena v geometrickém plánu č. 454-153/2010, a to body 454-12, 454-11 a 454-8, a byla ztotožněna ve stávající katastrální mapě s tehdy zobrazenou hranicí mezi pozemky parcelní číslo X a X na straně jedné a pozemky parcelní číslo X, X, X a X na straně druhé. Tedy názor žalobce, že pozemky parcelní číslo X a X by měly být evidovány jako povinné v celém rozsahu, nemá oporu ve zjištěných skutkových okolnostech. Tedy věcné břemeno po nabytí právní moci rozhodnutí žalovaného je evidováno jen v části pozemku parcelní číslo X a X a je určeno spojnicemi konkrétních lomových bodů s odkazem na neměřický záznam č. 620/17, jehož náčrt je součástí rozhodnutí jako příloha č. 2.
3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podanou podle § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a doručenou krajskému soudu dne 19. 7. 2018. Žalobce nabyt pozemkovou parcelu číslo X v roce 1996 od obce Zaječice. Pozemková parcela byla vymezena geometrickým plánem č. 206-556/95. Dále nabyt žalobce v roce 2004 pozemkovou parcelu číslo X, jak je zobrazena v geometrickém plánu č. 278-274/1999. Žalobce namítal, že ani na jednom z uvedených geometrických plánů nebyl mezi pozemkovými parcelami číslo X a X na straně jedné a pozemkovými parcelami číslo X, X, X a X na straně druhé vymezen prostor, který by byl široký na jedné straně přibližně 11 m a na druhé straně přibližně 9 m. Tento prostor byl následně ze žalobci údajně neznámých důvodů připojen k pozemkové parcele číslo X. V roce 2010 bylo

zřízeno věcné břemeno, podle kterého pozemky parcelní číslo X a X ve vlastnictví žalobce byly jako pozemky povinné zatíženy věcným břemenem ve prospěch pozemků parcelní číslo X, X a X a X. Podle žalobce mu bylo teprve v roce 2015 a následně v roce 2016 doručeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, č. j. OR 574/2016-603, kde se objevily digitálně opravené hranice, které údajně dle žalobce zadala obec Zaječice na základě nepravdivých informací, kdy byl žalobce jako vlastník pozemkových parcel číslo X a X poškozen. K tomu, že došlo k posunu hranic na základě podnětu obce Zaječice a na základě geometrického plánu č. 547-74/2014, žalobce uvádí, že on ani jeho manželka tento geometrický plán nikdy neodsouhlasili, tedy nedali souhlas k tomu, aby došlo k posunu zákresu údajně chybné hranice celého bloku pozemkových parcel v platné mapě mezi pozemky parcelní číslo X a X na straně jedné a pozemek parcelní číslo X na straně druhé. Žalobce tvrdí, že opravení těchto hranic ho poškodilo. Žalobce v žalobě napadal vymezení věcného břemene bodovým označením, když tvrdí, že věcné břemeno bylo vymezeno chybně a že do povinných pozemků měla být zahrnuta pozemková parcela číslo X, zčásti pozemková parcela číslo X a X, aby byl zachován rozsah věcného břemene určený geometrickým plánem, který byl součástí smlouvy ze dne 2. 9. 2010. Žalobce zdůraznil, že v průběhu řízení bylo jeho předchozímu odvolání vyhověno a bylo vydáno nové rozhodnutí, proti kterému podal právě odvolání do výroku III. o evidenci věcného břemene chůze a jízdy na pozemcích v katastru nemovitostí označených jako pozemková parcela parcelní číslo X pozemková parcela parcelní číslo X (pozemky povinné) ve prospěch pozemků v katastru nemovitostí označených jako pozemková parcela parcelní číslo X, X, X X, stavební parcely číslo X, X a X (pozemky oprávněné) v katastrálním území Zaječice u Chrudimi. Trvá na tom, že hranice věcného břemene nevedla mezi bodovým označením 454-8 a nyní uvedeným bodovým označením 625-1, ale mezi bodovým označením 454-8 a 454-12, tedy tvrdí, že věcné břemeno bylo označeno bodovým označením 454-7, 454-8, 454-12 a 454-13, a proto namítá, že do povinných pozemků měla být zahrnuta pozemková parcela číslo X, zčásti pozemková parcela číslo X a X a X ve vlastnictví obce Zaječice. Žalobce svoji žalobu odůvodnil tím, že má za to, že nebylo rozhodnuto v souladu se zákonem, proto navrhl zrušení žalovaného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

4. Žalovaný ve svém vyjádření zejména zdůraznil, že věcné břemeno bylo v katastru nemovitostí již vymazáno. Žalovaný dále uvedl, že obsah katastrální mapy v době uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene v roce 2010 byl chybný, když obsahoval chybný zákres, kdy nebyl mezi pozemky parcelní číslo X a X na straně jedné a pozemky X, X, X, X, X a X (dle označení v geometrických plánech) na straně druhé žádný prostor. Oprava chyby v katastrálním operátu podle § 36 katastrálního zákona byla provedena v řízení sp. zn. OR-234/2015-603. Tehdy dospěl katastrální úřad k závěru, že v záznamu podrobného měření změn č. 206 a č. 278 byly chybně ztotožněny východní hranice pozemků, pozemková parcela číslo X a X na jedné straně a západní hranice pozemků parcelní číslo X, X, X a X, X na straně druhé. Katastrální úřad proto provedl opravu v zákresu hranic pozemků stavební parcely číslo X a pozemkových parcel číslo X, X, X a X. V této souvislosti byly opraveny údaje o výměrách parcel pozemků parcelní číslo X a X. Tedy tyto okolnosti byly žalobci dobře známy, neboť oprava chyby byla oznámena dotčeným vlastníkům. Kopii oznámení o opravě této chyby ze dne 12. 6. 2015 přitom žalobce sám předložil v příloze svých podání v průběhu posledního řízení. Právě v tomto oznámení ze dne 12. 6. 2015, č. j. OR-234/2015-603 katastrální úřad podrobně zdůvodnil provedení

opravy zákresu hranic pozemků. Žalovaný dále zdůraznil, že proti provedení opravy chyby v katastrálním operátu v řízení sp. zn. OR-234/2015-603 nebyl žalobcem ani paní M. L. podán nesouhlas ve smyslu § 36 odst. 4 katastrálního zákona. Žalobce ani netvrdí, že by takový nesouhlas podal. Tato oprava (v řízení sp. zn. OR-234/2015-603) byla provedena podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona v souvislosti s podáním obce Zaječice, kdy došlo k opravě hranice bloku pozemků sousedících s pozemky parcelní číslo X a X na západní straně. S ohledem na to, že se nejednalo o opravu zákresu hranic pozemků parcelní číslo X ani X, nebyl nutný souhlas žalobce ani paní M. L. K poškození žalobce provedením opravy chyby dojít nemohlo, neboť má toliko evidenční účinky a nemohlo jím být zasaženo do hmotných práv žalobce ani paní M. L. V letech 2015 – 2016 pak byla provedena obnova katastrálního operátu přepracováním v katastrálním území Zaječice u Chrudimi, kdy došlo ke zpřesnění geometrického a polohového určení pozemků. V případě vyhovění požadavku žalobce na zahrnutí pozemků pozemkové parcelní číslo X a části X a X mezi povinné pozemky a v případě vyznačení hranice rozsahu věcného břemene bez ohledu na západní hranici pozemku parcelní číslo X a X, X, X a X by toto vedlo k nelogickému zápisu v katastru, neboť na straně povinné a oprávněné by byl uveden pozemek parcelní číslo X. Požadavek žalobce dle žalovaného nemá ani racionální základ, neboť žalobce požadoval, aby věcné břemeno nebylo evidováno na pozemcích parcelní číslo X a X, nýbrž v místech, které se dnes staly součástí obecního pozemku parcelní číslo X. Žalovaný opětovně zdůraznil, že je mu známo z úřední činnosti, že věcné břemeno zřízené smlouvou ze dne 2. 9. 2010, je již z katastru nemovitostí vymazáno, a to na základě prohlášení o zániku věcného břemene ze dne 26. 3. 2018. Vklad výmazu práva odpovídajícího věcnému břemeni byl povolen dne 18. 7. 2018 v řízení sp. zn. V-2584/2018-603 s právními účinky vkladu ke dni 27. 3. 2018, v souladu s ust. § 10 katastrálního zákona. Podle § 18 odst. 4 katastrálního zákona přitom proti rozhodnutí o povolení vkladu není přípustný žádný opravný prostředek v přezkumném řízení, obnova řízení ani žaloba podle občanského soudního řádu o řízení ve věcech, o nichž bylo rozhodnuto jiným orgánem. Za této skutkové situace již není možné se nadále zabývat zápisem věcného břemene zřízeného smlouvou ze dne 2. 9. 2010. Provést lze opravu pouze aktuálně evidovaného údaje katastru nemovitostí, nikoliv zápisu historického a překrytého novým zápisem, k čemuž odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 7. 2014, č. j. 8 As 100/2013-33. Z uvedených důvodů navrhl žalovaný zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

5. Osoba zúčastněná na řízení se ztotožnila s obsahem žalovaného rozhodnutí a navrhla, aby soud žalobu zamítl.
6. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů, podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.) a dospěl ve shodě s žalovaným k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Na tomto místě soud považuje za vhodné připomenout, že ačkoliv je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze tuto povinnost interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku (ve vztahu k soudům srov. např. odst. 61 rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ve věci Van de Hurk v. Nizozemí). Nadto je třeba si uvědomit, že orgán veřejné moci na určitou námitku může reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy - minimálně implicitně - vypořádá. Nelze proto bez dalšího uzavřít, že absence odpovědi na ten či onen argument

žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) způsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Takovýto přístup by totiž mohl vést zejména u velmi obsáhlých podání až k absurdním důsledkům a k porušení zásady efektivní a hospodárnosti řízení. Podstatné je, aby se správní orgán (či následně správní soud) vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 13; rozsudky NSS jsou dostupné na www.nssoud.cz).

8. Zároveň je nutné dodat, že rozsah reakce soudu na konkrétní námitky je co do šíře odůvodnění spjat s otázkou hledání míry (proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení /srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 13, /), případně (za podmínek tomu přiměřeného kontextu) i s akceptací odpovědi implicitní (což připouští i Ústavní soud – srov. např. usnesení ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09 /odstavec 4 odůvodnění/, usnesení ze dne 11. 3. 2010, sp. zn. II. ÚS 609/10 /odstavec 5 odůvodnění/, usnesení ze dne 7. 5. 2009, II. ÚS 515/09 /odstavec 6 odůvodnění/, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011 – 72) - tzn., že na určitou námitku lze reagovat i (např.) tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí soud prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní tak, že toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Ústavní soud v této souvislosti konstatoval: „[n]ení porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“ (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68; srov. obdobně též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012 – 50, bod 21, nebo ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Afs 44/2013 – 30, bod 41, popř. ze dne 3. 7. 2013, č. j. 1 As 17/2013 – 50, bod 17). Ostatně i Ústavní soud v případě, že námitky stěžovatelů nejsou způsobitelné změnit výrok rozhodnutí, tyto nevypořádává (srov. např. bod 24. nálezu ze dne 28. 5. 2009, sp. zn. II. ÚS 2029/08; Ústavní soud zde uvedl: „Ústavní soud se nezabýval dalšími námitkami stěžovatelky, protože by rozhodnutí o nich nebylo způsobitelné změnit výrok.“), neboť si je plně vědom toho, že požadavky kladené na orgány veřejné moci - pokud jde o detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami adresátů jejich aktů - nesmí být přemrštěné. Takové přehnané požadavky by byly výrazem přepjatého formalismu, který by ohrožoval funkčnost těchto orgánů, především pak jejich schopnost efektivně (zejména v přiměřené době a v odpovídajícím rozsahu) plnit zákonem jim uložené úkoly.
9. K tomu lze ještě uvést, že povinnost posoudit všechny žalobní námitky neznámá, že krajský soud je povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, když jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19). Anebo jak uvedl NSS v rozsudku ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013, který lze aplikovat nejen na odůvodnění rozsudku soudu, ale analogicky a logicky i na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů: „(...) přestože je třeba z hlediska ústavních principů důsledně trvat na povinnosti dostatečného odůvodnění rozhodnutí, nemůže být tato povinnost chápána dogmaticky. Rozsah této povinnosti se totiž může měnit podle povahy rozhodnutí a musí být posuzován s ohledem na okolnosti každého jednotlivého případu. Podstatné podle názoru Nejvyššího správního soudu je, aby se správní soud ve svém rozhodnutí vypořádal se všemi stěžejními námitkami účastníka řízení, což může v některých

případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek. Absence výslovného posouzení dílčí žalobní námitky, která souvisela s námitkami stěžejními, za situace, kdy městský soud v odůvodnění napadeného rozsudku dospěl k věcně správnému závěru, že stěžovatel neunesl v daňovém řízení důkazní břemeno, neboť důkazy jím předložené neprokázaly u sporných obchodních případů splnění podmínek pro uplatnění nároku na odpočet DPH, nezpůsobuje jeho nepřezkoumatelnost. V této souvislosti lze odkázat např. na nález Ústavního soudu ze dne 21. 12. 2004, sp. zn. II. ÚS 67/04, v němž bylo zdůrazněno, že z hlediska splnění náležitostí rozhodnutí není povinností soudu se v jeho odůvodnění speciálně vyjadřovat ke všem jednotlivým argumentům účastníka podporujícím jeho konkrétní a z hlediska sporu pouze dílčí tvrzení, pokud stanovisko k nim jednoznačně a logicky vyplývá ze soudem učiněných závěrů.“

Anebo jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 4. 2016, č. j. 6 Afs 3/2016-45, bod 19: „Nejvyšší správní soud se nejdříve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu, přičemž dospěl k závěru, že jde o rozhodnutí zcela srozumitelné a přezkoumatelné. Je pravda, že krajský soud podrobně a výslovně nereagoval na každou jednotlivost, kterou stěžovatelka v žalobě namítla. Sám však na úvod rozhodnutí avizoval, že s ohledem na obsáhlou žalobu zvolí jinou cestu vypořádání žaloby, a to sice že zformuluje právní názor, v jehož konkurenci žalobní námitky jako celek neobstojí. Takový přístup je zcela legitimní a aproboval ho i Ústavní soud...“: „Není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.“ [nález Ústavního soudu ze dne 12. Února 2009 sp. zn. III. ÚS 989/08 (N 26/52 SbNU 247), bod 68]. Také Nejvyšší správní soud v minulosti uvedl, že „pokud si tedy stěžovatelka myslí, že na její košatou a obsáhlou žalobu musel reagovat krajský soud stejně košatým a obsáhlým rozsudkem, mylí se. Opačný závěr by směřoval k tomu, že u podání mimořádně rozsáhlých, jako je i podání stěžovatelky, by bylo velmi obtížné sepsat ‚přezkoumatelný‘ rozsudek.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. Června 2014 č. j. 10 Afs 18/2015-48, bod 13).

10. Dále platí, že samu okolnost, že soud nepřisvědčil argumentaci účastníka řízení, nelze bez dalšího považovat za porušení jeho práv. Právo na spravedlivý proces nelze vykládat tak, že jde o právo jednotlivce na vyhovění jeho návrhu či na rozhodnutí v jeho prospěch (srov. Např. usnesení Ústavního soudu ze dne 20. 10. 2011, sp. zn. III. ÚS 2773/11, dostupné, stejně jako další rozhodnutí Ústavního soudu, na <http://nalus.usoud.cz>).
11. Krajský soud dodává, že není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 – 130 publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47).
12. K soudnímu přezkumu ve správním soudnictví je třeba i pro danou věc uvést, že v rozsudku ze dne 20. 10. 2015 ve věci č. 4037/10 – Fazia Ali v. Spojené království Evropský soud pro lidská práva uvedl, že pojem „úplný přezkum“ však není vykládán doslova a Soud (zde míněno ESLP) se v zásadě spokojí, bude-li přezkum dostatečný (sufficient review). Je třeba též přihlídnout ke specifčnosti řízení ve správním soudnictví, v rámci něhož může

být skutkový přezkum v zásadě omezený a odvolací soudní orgán se může zaměřit spíše na přezkum předchozího řízení než na přijímání skutkových závěrů. Z článku 6 Úmluvy tak nevyplývá právo na přístup k soudu, který může nahradit názor správního orgánu svým vlastním názorem; v této souvislosti Soud (ESLP) zdůrazňuje, že musí být respektována rozhodnutí správních orgánů založená na vhodnosti (expediency), která jsou mnohdy přijímána ve specializovaných oblastech práva, jakými jsou např. územní plánování, ochrana životního prostředí či regulace lovu (např. Bryan proti Spojenému království, č. 19178/91, rozsudek ze dne 22. listopadu 1995, § 47). Při posuzování dostatečnosti soudního přezkumu je podle ESLP nutno posoudit:

- (i) pravomoci příslušného soudního orgánu,
- (ii) oblast, jíž se rozhodnutí správního orgánu týká, a to zejména z pohledu, zda obsahuje posouzení otázek vyžadujících zvláštní odborné znalosti,
- (iii) míru správního uvážení, kterou v dané věci příslušné správní orgány mají,
- (iv) způsob, jakým bylo rozhodnutí přijato, zejména z pohledu záruk, které měli účastníci správního řízení k dispozici, a
- (v) obsah sporu včetně rozsahu soudní žaloby. Soud proto musí přezkoumat právní zakotvení soudního přezkumu jako celek, včetně procesních záruk, které účastníci řízení mají k dispozici, a ověřit, zda byly skutkové okolnosti v řízení jako celku náležitě přezkoumány. Z toho vyplývá, že soud ve správním soudnictví v dané věci nemůže svým rozhodnutím nahradit odborné věcné závěry správních orgánů, k nimž jsou jen tyto povolány z hlediska jejich odborné kompetence.

13. Jak již uvedeno shora, v dané věci je zásadní, že před obnovou katastrálního operátu došlo k opravě chyby v katastrálním operátu v řízení vedeném pod sp. zn. OR-234/2015-603. Právní úprava týkající se opravy chyb v katastrálním operátu je upravena v § 36 katastrálního zákona. Podle ust. § 36 katastrálního zákona platí:

- (1). Na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly
 - a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru,
 - b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.
- (2). Opravu na základě návrhu podle odstavce 1 provede katastrální úřad do 30 dnů, ve zvlášť odůvodněných případech do 60 dnů, ode dne doručení návrhu.
- (3). Oznámení o provedené opravě nebo o tom, že opravu na návrh neprovedl, protože se nejedná o chybu, doručí katastrální úřad vlastníkovi a jinému oprávněnému. Současně je poučí o možnosti postupu podle odstavce 4.
- (4). Sdělí-li do 30 dnů od doručení oznámení vlastníka nebo jiný oprávněný katastrálnímu úřadu, že s provedenou opravou nebo s tím, že se nejedná o chybu, nesouhlasí, vydá katastrální úřad rozhodnutí ve věci.

14. Je přitom namístě zdůraznit, že institut opravy chyb v katastrálním operátu slouží pouze k uvedení údajů katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin, a proto není

prostředkem pro rozhodování o správnosti zápisu práva k nemovitostem, opravou chyb katastrálního operátu se tak nemění právní vztahy k nemovitostem. V řízení o opravě chyb v katastrálním operátu nelze přezkoumávat vzhledem ke smyslu a účelu tohoto institutu zákonnost podkladů, na jejichž základě byl zápis učiněn. Podle usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 29. 1. 2004, sp. zn. II. ÚS 45/03 nemůže rozhodnutím o opravě chyb dojít k zásahu do vlastnického práva, neboť oprava nevede ke vzniku, změně nebo zániku práva, které je vyznačováno v katastru. Stav katastru „je obrazem práv a závazků, vážících se ke konkrétní nemovitosti, vyplývajících z listin, které splňují zákonem předepsané náležitosti pro provedení zápisu.“ (srov. zmíněné usnesení ÚS ze dne 29. 1. 2004, sp. zn. II. ÚS 45/03). Z tohoto závěru lze vyvodit, že též údaje vztahující se k vymezení hranic pozemků evidovaného v katastru musí být odrazem jen těch údajů, které byly obsaženy v podkladech pro jejich evidenci v katastru nemovitostí.

15. V dané věci zjistil katastrální úřad v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu, že v záznamu podrobného měření změn č. 206 a č. 278 byly chybně ztotožněny východní hranice pozemků pozemková parcela číslo X a X na jedné straně a západní hranice pozemků parcelní číslo X, X, X a X, X na straně druhé. Katastrální úřad proto provedl opravu v zákresu hranic pozemků stavební parcely číslo X a pozemkových parcel číslo X, X, X a X. V této souvislosti byly opraveny údaje o výměrách parcel pozemků parcelní číslo X a X. Tedy tyto okolnosti byly žalobci dobře známy, neboť oprava chyby byla oznámena dotčeným vlastníkům. Kopii oznámení o opravě této chyby ze dne 12. 6. 2015 přitom žalobce sám předložil v příloze svých podání v průběhu řízení, které bylo zakončeno vydáním žalovaného rozhodnutí. Právě v tomto oznámení ze dne 12. 6. 2015, č. j. OR-234/2015-603 katastrální úřad podrobně zdůvodnil provedení opravy zákresu hranic pozemků. Zdůvodnění zopakoval správní orgán I. stupně v rozhodnutí, které předcházelo žalovanému rozhodnutí (str. 10, 11). Tato oprava byla provedena na základě podnětu obce Zaječice ze dne 11. 3. 2015, když součástí bylo prohlášení vlastníků o opravě chybného geometrického a polohového určení hranic bloků pozemků sousedících na západní straně s předmětnými pozemky a byl předložen geometrický plán č. 547-14-74/2014. Celý blok parcel na západní straně začínající pozemkem parcelní číslo X a X a na východní straně končící pozemkem parcelní číslo X a X byl nově zakreslen, resp. došlo k posunu zákresu celého bloku parcel západním směrem. Tedy na východní straně celého opraveného bloku byl v důsledku výše uvedeného posunut zákres vlastnické hranice mezi pozemkem parcelní číslo X a X na jedné straně a pozemkem parcelní číslo X na straně druhé. Tímto posunem zákresu hranice se rozšířil zákres pozemku parcelní číslo X a proto byla zároveň upravena výměra z původních 997 m² na 1304 m², jelikož byla překročena mezní odchylka dle ust. § 37 odst. 1 písm. b) katastrální vyhlášky. V důsledku toho, že bylo prokázáno, že byla jednoznačně překročena mezní odchylka stanovená prováděcím předpisem, byla prokázána zřejmá chyba v zákresu pozemku parcelní číslo X a protože byly další z předmětných pozemků parcel zakreslovány do mapy katastru nemovitostí a rovněž tak v terénu oddělovány postupně ze západního směru, bylo zřejmé, že je chybný i zákres navazujících pozemků parcelní číslo X, X a pozemku parcelní číslo X, ze kterého vznikl nově pozemek parcelní číslo X. Zbylý díl původní parcely před oddělováním pozemků po posunutí zákresu východní hranice pozemku parcelní číslo X a X, které byly jako poslední v řadě odděleny z původního pozemku parcelní číslo X, pak byl sloučen do X. Po provedené opravě je tak mezi východní hranicí pozemku parcelní číslo X a X na jedné straně a západní hranicí pozemku parcelní číslo X, X, X a X a X (nyní X) na straně druhé, které

byly chybně ztotožněny při vytyčení záznamů podrobného měření změn č. X a č. X, evidován díl pozemku parcelní číslo X ve vlastnictví obce Zaječice. Žalobce ani paní M. L. proti provedení opravy chyby v katastrálním operátu v řízení sp. zn. OR-234/2015-603 nepodali nesouhlas ve smyslu § 36 odst. 4 katastrálního zákona. Uvedené skutečnosti v řízení před soudem žalobce nespороval. Tedy žalobce, ač mu bylo oznámení o provedení opravy ze dne 12. 6. 2015 řádně doručeno, nevyužil možnost podat nesouhlas proti provedené opravě, proto katastrální úřad nevydával rozhodnutí ve věci. Tento postup katastrální úřadu byl plně v souladu s § 36 odst. 4 katastrálního zákona. Tím byla otázka provedení opravy v katastrálním operátu uzavřena.

16. Dále byla provedena obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací. Obnovený katastrální operát v katastrálním území Zaječice u Chrudimi je platný ode dne 11. 10. 2016.

17. Podle § 40 katastrálního zákona je obnova katastrálního operátu definována takto:

- (1) Obnova katastrálního operátu je vyhotovení nového souboru geodetických informací a nového souboru popisných informací v elektronické podobě, které se provede
 - a) novým mapováním,
 - b) přepracováním souboru geodetických informací, nebo
 - c) na podkladě výsledků pozemkových úprav.

18. V dané věci se jednalo o obnovu katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací podle § 40 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona. Podle § 43 katastrálního zákona se při obnově katastrálního operátu přepracováním převádí dosavadní katastrální mapa do elektronické podoby. Jak správně uvedl již správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí, jde o to, že se převádí katastrální mapa z grafické formy do formy grafického počítačového souboru. Tedy nevychází se, na rozdíl od obnovy katastrálního operátu novým mapováním, z nového šetření hranic jednotlivých parcel přímo v terénu za účasti vlastníků. Základním podkladem pro tento typ obnovy, tedy přepracováním, je dosavadní katastrální mapa a archivovaná měření z její údržby v záznamech podrobného měření změn. Zjišťují se souřadnice všech lomových bodů hranic a s jejich pomocí je katastrální mapa převedena do digitální podoby. Při přepracování tedy nevzniká fakticky nové mapové dílo, ale dosavadní mapové dílo je převedeno z pevné podložky (plastové fólie) do počítačového souboru, což umožňuje další vedení katastrální mapy pomocí výpočetní techniky. Neprovádí se ani zjišťování průběhu hranic za účasti vlastníků a neprovádí se ani nové měření takto vyšetřených hranic.

19. V souladu s §45 odst. 1 katastrálního zákona vyloží katastrální úřad na dobu nejméně 10-ti pracovních dnů nový soubor geodetických informací a soubor popisných informací (tj. obnovený katastrální operát) v obci k veřejnému nahlédnutí. Podle § 45 odst. 3 katastrálního zákona mohou vlastníci a jiní oprávnění nejpozději ve lhůtě do 15 dnů ode dne, kdy skončilo vyložení nového obnoveného katastrálního operátu podat námitky jeho obsahu. O podaných námitkách rozhoduje katastrální úřad. Platnost obnoveného katastrálního operátu se vyhláší podle § 46 odst. 1 katastrálního zákona. Jestliže nedošlo k rozhodnutí o námitkách, může tento obnovený katastrální operát být vyhlášen pouze, je-li tato okolnost vyznačena v katastru. Dle § 46 odst. 2 katastrálního zákona se dnem vyhlášení platnosti obnoveného katastrálního operátu dosavadní katastrální operát stává

neplatný, a dále se používá obnovený katastrální operát. Jak uvedeno shora, postup při opravě chyby v katastrálním operátu je upraven v ustanovení § 36 katastrálního zákona. Jak uvedl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 4. 4. 2013, čj. 7 As 131/2012-32: *„Řízení o opravě chyb v katastrálním operátu slouží k uvedení údajů katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin. Opravou má být pouze dosaženo souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji. Katastrální úřad tak posuzuje toliko soulad zakreslení hranice v katastrální mapě s podklady, které má k dispozici, a odpovídá za stav katastru a údaje v něm uvedené.“* Tedy, jestliže se žalobce nebránil proti provedené opravě před obnovou katastrálního operátu, pak již v řízení o obnově katastrálního operátu, a to ani na základě včas podané námitky nebyl prostor k jinému závěru, neboť katastrální úřad byl povinen vycházet ze stavu po provedené opravě, který byl potvrzen jako stav souladný s podklady, které měl katastrální úřad k dispozici. Ostatně dle krajského soudu správní orgán I. stupně i v rozhodnutí, které předcházelo žalovanému rozhodnutí, dostatečně ozřejmil provedenou opravu před obnovou katastrálního operátu (str. 10, 11). K tomu lze ještě uvést, že za chybu vzniklou zřejmým omylem při vedení a obnově katastru se považuje změna údajů katastru nemovitostí provedená v rozporu s listinou předloženou k provedení zápisu nebo zápis či výmaz údaje evidovaného v katastru nemovitostí provedený na základě listiny, která není způsobilá k zápisu do katastru nebo zápis či výmaz údaje evidovaného v katastru nemovitostí provedený bez předložení příslušné listiny, která má být podkladem pro zápis požadované změny v údajích katastru nemovitostí. Uvedené je v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. opět posledně citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu: *„K definici slovního spojení 'zřejmý omyl' se obsáhle vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 1. 2008, čj. 1 As 40/2007-103, č. 2098/2010 Sb. NSS, kde konstatoval následující: 'Vyčerpávající definice slovního spojení, zřejmý omyl' dosud v judikatuře ani v odborné literatuře provedena nebyla, ostatně taková definice by byla velmi obtížná. Neurčitý pojem zřejmý omyl je tudíž potřeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem. Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti - zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený), tak omyl právní (error iuris - např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Tento omyl bude přitom pravidelně způsoben činností pracovníka katastru. Omyl je totiž charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel.“* (souladně např. citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 46/2008-134). V rozsudku ze dne 26. 4. 2010, čj. 8 As 12/2009-83, Nejvyšší správní soud doplnil, že *"[z] uvedeného plyne, že podle dosavadní judikatury je 'zřejmý omyl' způsoben činností pracovníka katastru a že jedním z případů, kdy se jedná o zřejmý právní omyl, je zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem". Podobně může být zřejmým omylem při vedení a obnově katastru i zápis skutečnosti do evidence nemovitostí bez doložení zákonem požadované podkladové listiny (viz již zmíněný rozsudek kasačního soudu čj. 5 As 88/2009-75).“*

20. Z právní úpravy a judikatury (viz shora) je přitom zjevné, že katastrální úřad nerozhoduje o vzniku, změně či zániku práv k nemovitostem. Stejně tak rozhodnutím o opravě chyby nelze deklarovat existenci právního vztahu či práv k nemovitostem, tedy nejedná se o rozhodnutí o právním vztahu. Žalobce a paní M. L. v dané věci konkrétně namítali, že hranice věcného břemene byla určena geometrickým plánem z roku 2010, nevedla mezi body č. 454-8 a nyní uvedeným bodovým označením č. 625-1, ale vedla mezi body č. 454-8

a č. 454-12, takže věcné břemeno bylo vymezeno bodovým označením č. 454-7, 454-8, 454-12 a 454-13. Namítali proto, že do povinných pozemků měla být zahrnuta pozemková parcela číslo X, X a zčásti pozemková parcela číslo X a X. Odkazovali přitom právě na smlouvu o věcném břemeni s geometrickým plánem.

21. Správní orgán I. stupně přitom učinil tato ve věci rozhodná zjištění. Nabývacím titulem k předmětným pozemkům je k pozemku parcelní číslo X kupní smlouva ze dne 12. 4. 1996, k pozemku parcelní číslo X kupní smlouva ze dne 5. 11. 2004. Obě jsou doprovázeny geometrickými plány, o nichž již bylo hovořeno shora. Správní orgán s odkazem na ust. § 48 odst. 1 katastrálního zákona a § 7 odst. 3 téhož zákona zdůraznil, že geometrické a polohové určení obou těchto pozemků, které vznikly oddělením části původního pozemku označeného jako parcelní číslo X ve vlastnictví obce Zaječice je definováno geometrickými plány ve spojení s technickým podkladem pro jejich vyhotovení, což jsou záznamy podrobného měření změn č. 206 a č. 278 v katastrálním území Zaječice u Chrudimi. Podle § 51 katastrálního zákona je pak závazným údajem katastru pro právní jednání parcelní číslo a právě geometrické určení nemovitosti, název a geometrické určení katastrálního území. Geometrickým určením nemovitostí se podle § 2 písm. e) katastrálního zákona rozumí určení tvaru a rozměru nemovitostí a dle písm. f) téhož paragrafu se polohovým určením nemovitostí rozumí určení jejich polohy ve vztahu k ostatním nemovitostem. Podle § 7 odst. 2 vyhlášky číslo 357/2013 Sb. v platném znění (katastrální vyhláška) jsou nemovitosti geometricky a polohově určeny buď číselným vyjádřením a spojnicemi lomových bodů, nebo zobrazením (zákresem) hranic pozemků v katastrální mapě. Určení souřadnic lomových bodů hranic vzešlo přitom z výsledku měření v terénu geodetickými metodami a lze je určit v souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické síť katastrální (S-JTSK). Tedy v dané věci s ohledem na to, že se jednalo o věcné břemeno, bylo rozhodné posoudit, zda je správně určen pozemek právě geometricky a polohově. Geometrické a polohové určení daných pozemků je přitom dáno právě číselným vyjádřením a spojnicemi lomových bodů. Všechny lomové body hranic obou předmětných pozemků mají kód kvality 3 v souladu s § 7 odst. 3 katastrální vyhlášky.
22. Dále správní orgán I. stupně řešil otázku, zda při přenosu z původního do obnoveného operátu nedošlo k chybě, resp. ke změně. Uvedl přitom, že podle Návodu pro obnovu katastrálního operátu a převod vydaného Českým úřadem zeměměřickým a katastrálním ze dne 30. 12. 2015 pod čj. ČÚZK-01500/2015-22 se souřadnice podrobných bodů polohopisu katastrální mapy obnovované přepracováním získají převzetím z registru souřadnic těchto bodů evidovaných v katastru a výpočtem z výsledků měření dokumentovaných v záznamech podrobného měření změn v místním souřadnicovém systému transformací na identické body zaměřené v S-JTSK. Přitom ani jeden z lomových bodů není původním výsledkem zeměměřické činnosti. Lomové body byly číselně určeny na základě technického podkladu pro geometrický plán číslo 567-55/2015 a jeden bod na základě technického podkladu pro geometrický plán číslo 350-2/2005. Při obnově katastrálního operátu bylo zjištěno, že do obnoveného operátu lze převztít oba předmětné pozemky za použití číselného vyjádření lomových bodů. Porovnáním délek mezi jednotlivými lomovými body bylo prokázáno, že geometrické určení obou předmětných pozemků v povolených mezních odchylkách je totožné s geometrickým určením v obou původních výsledcích zeměměřické činnosti, tedy v původních technických podkladech (tedy záznam podrobného měření změn č. 206 a č. 278). Katastrální úřad zdůraznil, že toto je doloženo v kopii náčrtu záznamu podrobného měření změn č. 567, což byl technický

podklad pro geometrický plán č. 567-55/2015, neboť zde byly porovnány oměrné délky ze záznamů podrobného měření změn č. 206, 278 a 263 (zaměření novostavby na stavební parcele č. X vzniklé oddělením pozemku parcelní číslo X). Polohové určení je v záznamu podrobného měření změn č. 567 dáno navázáním na polohu sousedních pozemků označených jako pozemky parcelní číslo X, X a X a na ostatní pozemky západním směrem od předmětných pozemků. Ty byly totiž přesně takto polohově určeny již v původních výsledcích zeměměřické činnosti, tedy v záznamech podrobného měření změn č. 206 a č. 278. Geometrické polohové určení pozemků od pozemků parcelní číslo X a X směrem na západ včetně uvedených bylo určeno číselně v geometrickém plánu číslo 547-74/2014 (záznam podrobného měření změn č. 547), na základě kterého došlo k zápisu opravy geometrického polohového určení celého bloku těchto pozemků. Proto katastrální úřad provedl opravu chybného zobrazení předmětných pozemků v analogové mapě katastru nemovitostí, která byla platná před obnovou. Proto je polohové určení obou předmětných pozemků v katastrální mapě v digitální podobě (KMD) totožné s jejich polohovým určením v obou původních výsledcích zeměměřické činnosti pro uvedené pozemky. Tedy následné přenesení geometrického polohového určení uvedených pozemků do obnoveného operátu bylo provedeno v povolených odchylkách. Pokud jde o výměry evidovaných pozemků, pak katastrální úřad uvedl, že podle § 2 písm. g) katastrálního zákona se výměrou parcely rozumí vyjádření plošného obsahu průmětu pozemku do zobrazovací roviny v plošných metrických jednotkách, která se zaokrouhluje na celé čtvereční metry, přičemž zpřesněním nejsou dotčena práva k pozemku. A právě při obnově katastrálního operátu došlo ke zpřesnění výměry pozemku parcelní číslo X, kdy se z výměry 558 m² eviduje výměra 554 m², která byla vypočtena ze souřadnic lomových bodů v S-JTSK. U pozemku parcelní číslo X k žádné změně výměry nedošlo.

23. Pokud šlo o evidenci věcného břemene chůze a jízdy podle smlouvy o zřízení věcného břemene čj. V-5704/2010-603 ze dne 2. 9. 2010, jejíž nedílnou součástí je geometrický plán číslo 454-153/2010, pak bylo věcné břemeno evidováno po částech pozemek parcelní číslo X a X (pozemky povinné) ve prospěch pozemku parcelní číslo X, X, X, X a stavební parcela číslo X, X a X (pozemky oprávněné). Jedná se přitom o ty části povinných pozemků, které jsou v katastrální mapě v digitální podobě evidovány číselným vyjádřením spojnicemi lomových bodů, jak uvedeno ve výroku III. rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Pro zobrazení věcného břemene byl nejprve vyhotoven neměřický záznam číslo 625 v katastrálním území Zaječice u Chrudimi a následně opravný neměřický záznam číslo 627 v katastrálním území Zaječice u Chrudimi, neboť byl z pozemku parcelní číslo X oddělen pozemek nově označený jako pozemek parcelní číslo X, přičemž obec Zaječice prodala J. M. a R. M. každé jednu polovinu tohoto pozemku s právními účinky k 24. 4. 2017. Protože obec Zaječice prodala tu část pozemku, jež je po právní moci zatížena věcným břemenem, muselo být také k tíži pozemku parcelní číslo X zapsáno věcné břemeno chůze a jízdy (pozemek povinný) ve prospěch oprávněných pozemků parcelní číslo X, X, X, X a stavební pozemek parcelní číslo X, X a X. Katastrální úřad ve svém rozhodnutí zdůraznil, že celý rozsah věcného břemene, čili zatížená část zemského povrchu, byl určen v závazném souřadnicovém systému S-JTSK zaměřením hlavních lomových bodů prostoru vymezujících část zemského povrchu zatíženou věcným břemenem a výpočtem souřadnic těchto lomových bodů. Rozsah věcného břemene byl konkrétně určen spojnicemi lomových bodů, a to na východní hranici věcného břemene body 454-12, 454-11 a 454-8, která byla ztotožněna se stávající v katastrální mapě již

zobrazenou hranicí mezi pozemkem parcelní číslo X a X na straně jedné a pozemky parcelní číslo X, X, X a X na straně druhé. Tedy východní strana věcného břemene byla jednoznačně dána západní hranicí pozemků označených jako pozemková parcela č. X, X, X a X (v současnosti pozemky označené jako X, X, X a X). Naproti tomu západní hranice věcného břemene byla určena pomocí spojnic lomových bodů číslo 454-13, 454-10 a 454-7, a právě tato hranice určila šířku věcného břemene od stávající, již evidované hranice. Katastrální úřad ještě zdůraznil, že východní hranice věcného břemene musí z logiky věci kopírovat západní hranici pozemků č. X, X, X a X, neboť právě takto bylo věcné břemeno určeno v geometrickém plánu číslo 454-153/2010. Tehdejší vlastník těchto pozemků J. V. nezřizovala logicky věcné břemeno sama pro sebe. S uvedenou argumentací se krajský soud plně ztotožňuje, objasnění důvodů, pro které bylo věcné břemeno zaevidováno zvoleným způsobem, považuje za plně dostačující a v souladu s katastrálním zákonem. Je vhodné přitom zopakovat, že oprava chyby zákresu dotčeného bloku pozemků byla provedena již v řízení, které předcházelo obnově katastrálního operátu, v němž byl žalobce nečinný.

24. Jak již uvedeno, krajský soud se plně ztotožnil se skutkovými závěry a s právním posouzením věci správním orgánem I. stupně a žalovaným. Nadto si lze stěží představit, že by bylo možno dovodit dotčení subjektivních veřejných práv žalobce podle § 65 odst. 1 s. ř. s., když věcné břemeno bylo dle žalovaného rozhodnutí evidováno tak, že zatíženy byly pozemky, které nejsou ve vlastnictví žalobce, ve prospěch pozemků, které rovněž nejsou v jeho vlastnictví. Přitom původně byly dotčené pozemky žalobce na základě smlouvy o zřízení věcného břemene ze dne 2. 9. 2010 evidovány jako povinné pozemky z věcného břemene.
25. Nad rámec odůvodnění krajský soud uvádí, že zcela neporozuměl důvodu žalobce, který ho vedl k podání předmětné žaloby, neboť aktuální stav evidence v údajích katastru nemovitostí by ani v případě úspěchu žalobce v tomto soudním řízení neumožňoval provedení opravy pozemků povinných z věcného břemene, neboť věcné břemeno bylo vymazáno s právními účinky ke dni 27. 3. 2018 a žaloba byla krajskému soudu doručena dne 19. 7. 2018. Tedy ani případný úspěch žalobce ve věci by nemohl vést ke změně údajů v katastru nemovitostí.
26. Jak se žalobce vyjádřil v žalobě a rovněž při jednání krajského soudu, pociťoval činnost katastrálního úřadu jako účelové jednání dle zadání obce Zaječice, což spojoval s tím, že na pozemku parcelní číslo X ve vlastnictví obce Zaječice jsou umísťovány balvany, aby tak byl údajně znepřístupněn tento pozemek a tím znemožněn přístup na pozemek ve vlastnictví žalobce parcelní číslo X. Krajský soud při veřejném jednání neprovedl žalobcem navržený důkaz fotografiemi, na kterých je zachycen aktuální stav dané lokality, zejména umístění balvanů, neboť tento faktický stav, jak žalobce jistě chápe, nemůže mít vliv na evidenci údajů v katastru nemovitostí. Jak z průběhu celého řízení a zejména z jednání před krajským soudem dne 15. 5. 2019 vyplynulo, žalobce podával předmětnou žalobu v úmyslu zlepšit si pozici ke sjednání přístupu k pozemku parcelní číslo X, který navazuje na pozemek parcelní číslo X v jeho vlastnictví, a to právě přes současný obecní pozemek parcelní číslo X. Nicméně krajský soud musí k této strategii žalobce uvést, že pokud se žalobce domníval, že si zřídí přístup na svůj pozemek cestou opravy v katastru nemovitostí, a to rozsáhlejším zatížením obecního pozemku parcelní číslo X ve prospěch jiných než žalobcových pozemků (ty byly totiž původně toliko na straně povinných pozemků), pak je jeho právní názor mylný. Pokud má žalobce zájem na zpřístupnění svého

pozemku parcelní číslo X přes obecní pozemek parcelní číslo X, pak je na něm, aby vstoupil do jednání s obcí jako s vlastníkem pozemku.

27. Vzhledem k uvedenému dospěl krajský soud k závěru, že žaloba nemůže být důvodná a proto ji zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
28. O nákladech soudního řízení bylo rozhodnuto v souladu se zásadou úspěchu ve věci, která je zakotvena v § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovaný se práva na náhradu řízení při jednání soudu vzdal. Osobě zúčastněné na řízení nebyly přiznány náklady řízení v souladu s ust. § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť jí nebyly uloženy žádné povinnosti soudem ani u ní nebyly shledány okolnosti zvláštního zřetele hodné.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 22. května 2019

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu